

ହବକକୁକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ

ହବକକୁକଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଅଭିଯୋଗ

1 ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହବକକୁକକୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ହବକକୁକଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଅଭିଯୋଗ

ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, କେତେକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ତୁମକୁ ଡାକିବି? କେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଡାକ ଶୁଣିବ? ଏହି ଗୋଳମାଳ ବନ୍ଧନରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଆହ୍ୱାନ କଲି କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ କିଛି କଲନାହିଁ । **3**ଲୋକମାନେ ଦିନିକି ଧୂସ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟକୁ ଆଘାତ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଲଢୁଛନ୍ତି । ଏହି ଅନ୍ୟାୟ ସବୁ ମୁଁ କାହିଁକି ଦେଖିବି? ଏହି ଖରାପ ପ୍ରବ୍ୟ ମୁଁ କାହିଁକି ଦେଖିବି? **4**ଏଠାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅତି କୋହଳ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରାଯାଏ ନାହିଁ । ମନଲୋକମାନେ ଭଲ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଦୟତା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନ୍ୟାୟ ହେଉ ନାହିଁ ।

ହବକକୁକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉତ୍ତର

5ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁହଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେବ । ତୁମର ଦୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭେ ଯାହା କରିବା ତାହା ତୁମକୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ କରିବ । ଯଦି କେହି ତୁମକୁ କହେ, କ’ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଥିଲା, ତୁମ୍ଭେ କେବେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନଥାନ୍ତି । **6**ଆମ୍ଭେ ବାବିଲୋନୀୟମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ପରିଣତ କରିବା । ସେହି ଲୋକମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ଛିପ୍ର ଯୋଦ୍ଧା । ସେମାନେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ମାଡ଼ିଯିବେ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୃହ ଓ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକାର କରିବେ । **7**ବାବିଲୋନୀୟମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଇବେ । ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞାନ ତିଆରି କରିବେ ଏବଂ ନିଜ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । **8**ସେମାନଙ୍କର ଘୋଡ଼ାଗୁଡ଼ିକ ଚିତାବାଘଠାରୁ ଦୁର୍ଗମୀ ହେବେ ଏବଂ ଗଧୁଆଠାରୁ ଦୁର୍ଗମୀ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ି ବହୁଦୂରରୁ ଆସିବେ । ଗୋଟିଏ ଭୋକିଲା ଶିଳ ପକ୍ଷୀ ଆକାଶରୁ ଶିକାର ଉପରେ ଝାମ୍ପି ମାରିଲା ପରି ସେମାନେ ଦୁର୍ଗ ବେଗରେ ଗଡ଼ୁଛନ୍ତି ଆକ୍ରମଣ କରିବେ । **9**ସେମାନେ କେବଳ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗୁହଁନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ବାଲିପରି ଆଣିବା ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପର ସହିତ ଯାଉଛନ୍ତି ।

10“ବାବିଲ ସୈନ୍ୟମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରିବେ । ବିଦେଶୀ ଗାୟକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପହାସର ପାତ୍ର ହେବେ । ସେମାନେ ସ୍ତବ୍ଧ ଭଳି ପ୍ରାଚୀର ବିଶିଷ୍ଟ ନଗରକୁ ଦେଖି ହସିବେ । ସେମାନେ ତ୍ରିଭୁଦାକାର

ଚଟାଣ ତିଆରି କରିବେ ଏବଂ ସେହିସବୁ ନଗରକୁ କରାୟତ କରିବେ । **11**ତା’ପରେ ସେମାନେ ପବନ ପରି ଗତିରେ ଯିବେ । ସେମାନେ ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ନିଜର ଶକ୍ତିକୁ ପୂଜା କରନ୍ତି ।”

ହବକକୁକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିଯୋଗ

12ତା’ପରେ ହବକକୁକ କହିଲେ, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ପୁରାତନ କାଳର ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟ । ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ପବିତ୍ର ଅଟ, ଯିଏ କେବେ ଅନ୍ଧତା କରିବ ନାହିଁ । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ନିୟୁକ୍ତ କଲ କି? ହେ ଶୈଳ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲ କି?

13ତୁମର ଚକ୍ଷୁଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ଶୁଦ୍ଧ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ କରୁଥିବାର ଦେଖି ତୁମ୍ଭେ ସହ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ କିପରି ସେହି ମନ ଲୋକମାନେ ନିଜ କରିବାର ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିପାରିବ? କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରୁନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାର ଦେଖୁଛ?

14“ତୁମ୍ଭେ ସମୁଦ୍ର ମାଛ ସଦୃଶ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତିଆରି କରିଛ ସେମାନେ ବିନା ନେତାରେ ସମୁଦ୍ର ଛୋଟ ପ୍ରାଣୀ ସଦୃଶ ।

15ଗଡ଼ୁ ଆଙ୍କୁଡ଼ି ଓ ଜାଲ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଲରେ ଧରି ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି ।

16ତା’ର ଜାଲ ତାକୁ ଧନୀଲୋକ ପରି ଚଳିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଏବଂ ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଏ । ତେଣୁ ଗଡ଼ୁ ତା’ର ଜାଲକୁ ପୂଜା କରେ । ସେ ତା’ର ଜାଲକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ବଳିଦାନ ଓ ଧୂପ ଦିଏ ।

17ଏ ନିମନ୍ତେ ସେ କି ଆପଣା ଜାଲ ଖାଲି କରୁଥିବ ଓ ସେ କ’ଣ ରାଜ୍ୟକୁ ଦୟା ନ ଦେଖାଇ ଧୂସ ସାଧନ କରି ଚାଲିବ?

2 “ମୁଁ ଜଣେ ରକ୍ଷା ପରି ଛଡ଼ା ହେବି । ମୁଁ ନଗର ପ୍ରାଚୀରରେ ଜରିବି । ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କ’ଣ କହିବେ, ମୁଁ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି । ସେ ମୋର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର କିପରି କରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାହା ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବି ।”

ପରମେଶ୍ୱର ହବକକୁକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି

2ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ଦେଖାଉଛୁ ତାହା ଗୋଟିଏ ଫଳକ ଉପରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ଲେଖି ଯେପରିକି ସବୁଲୋକ ସହଜରେ ପଢ଼ି

ପାଗବେ । 3ଏହି ଦର୍ଶନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟର ସାକ୍ଷୀ ଅଟେ । ଏହା ଶେଷ ବାର୍ତ୍ତା ସମ୍ପର୍କରେ ସାକ୍ଷୀ ଦିଏ ଏବଂ ଏହା ମିଥ୍ୟା ହୁଏ ନାହିଁ । ଯେପରିକି ଜଣାଯିବ ଏହି ସମୟ କେବେ ଆସିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯୈଯ୍ୟ ଧରି ଅପେକ୍ଷା କର, ସେ ସମୟ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବ । ଏହା ଅଧିକ ବଳମ୍ବ ହେବନାହିଁ । 4ଅହଂକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆତ୍ମା ସତ୍ୟତା ନୁହେଁ । ସେପରି ଅହଂକାରୀ ଲୋକ ଫୁଲରରେ ଉଡ଼ିଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଧାର୍ମିକଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବଞ୍ଚାଏ ବଳରେ ହିଁ ବଞ୍ଚିବେ ।”

5ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଧନ ଗୋଟିଏ ବଳବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରତାରଣା କରିପାରିବ । ସେ କେବେ ସଫଳ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କବର ପରି ସେ ସର୍ବଦା ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ । କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁ ପରି ସେ କେବେ ସମ୍ବୁଧ୍ ହେବନାହିଁ । ସେ ଅନ୍ୟସବୁ ଦେଖି ପରସ୍ତ କରି ରୁଲିବ । ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ରୁଲିବ । 6କିନ୍ତୁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସେହି ଲୋକମାନେ ତାକୁ ଉପହାସ କରିବେ । ସେମାନେ ତା’ର ପରାଜୟ ବିଷୟରେ ଗପ କରିବେ । ସେମାନେ ତାକୁ ପରହାସ କରି କହିବେ, ‘ତାକୁ ଧିକ୍, ଯିଏ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଧନସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନେଇଯାଏ । ଆଉ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଋଣ ସଂଗ୍ରହ ଘର ଧନୀ ହେବ? ସର୍ବଶେଷରେ ତା’ର ସମ୍ପଦସବୁ ତା’ ଉପରେ ବୋଧ ହେବ ।’

7“ଭ୍ରମ୍ୟମାନଙ୍କର ଋଣକର୍ତ୍ତାମାନେ ହଠାତ୍ ଭ୍ରମ୍ଭ ବରୁଦ୍ଧରେ ଛଡ଼ା ହେବେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ଭ୍ରମ୍ଭଠାରୁ ଚୋରି କରିବେ । ଭ୍ରମ୍ଭେ ଅତି ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପଡ଼ିବ । 8ଭ୍ରମ୍ଭେ ବହୁ ଦେଶରୁ ଧନ ଅପହରଣ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ଭ୍ରମ୍ଭଠାରୁ ଅଧିକ ନେଇଯିବେ । ଭ୍ରମ୍ଭେ ବହୁ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ବହୁଦେଶ ଓ ନଗର ଧ୍ୱସ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ସେଠାରେ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । 9ତାକୁ ଧିକ୍, ଯିଏ ଦୋଷ କରି ଧନୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ଗୋଟିଏ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରିବାକୁ ଏହିସବୁ କରେ । ସେ ଭ୍ରବେ ଯେ, ସେ କୌଣସି ଅନିଶ୍ଚୁର ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ।

10“ଭ୍ରମ୍ଭେ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ଧ୍ୱସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଭ୍ରମ୍ଭେ ନିଜ ଘରକୁ ଲଜ୍ଜା ଆଣିଥିଲା । ଭ୍ରମ୍ଭେ ନିଜ ଦୀବନ ବିପକ୍ଷରେ ଭ୍ରମ୍ଭେ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି । 11ଭ୍ରମ୍ଭ କାନ୍ଥରେ ଲାଗିଥିବା ପଥର ଭ୍ରମ୍ଭ ବରୁଦ୍ଧରେ କହିବ । ଏପରିକି ଭ୍ରମ୍ଭ ଛାତରେ ଲାଗିଥିବା କାଠର ବର୍ଗାଗୁଡ଼ିକ ଭ୍ରମ୍ଭେ ଭୁଲି ବୋଲି ଗଦି ହେବ ।

12“ଧିକ୍ ଭ୍ରମ୍ଭମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାରି ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟତାରେ ସହର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । 13ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅଗ୍ନି ସବୁ ଦିନିଷକୁ ପୋଡ଼ିଦେବ ଯାହାସବୁ ଲୋକମାନେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ସେହି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷ୍ଫଳ ହେବ । 14ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ସବୁଆଡ଼େ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହମା ଦାଣିବେ । ସମୁଦ୍ରରେ ଜଳ ବ୍ୟାପିଲା ପରି ଏହି ଖବର ରୁଣିଆଡ଼େ ବ୍ୟାପିଯିବ । 15ଭ୍ରମ୍ଭକୁ ଧିକ୍, ଯେଉଁମାନେ ପତୋଶୀମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଆଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମାତାଳ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ କିଛି ବିଷାକ୍ତ ଉପାଦାନ ମିଶାଉଛନ୍ତି, ଯାହା ପାଇଁ ଭ୍ରମ୍ଭେ ତାଙ୍କର ଉଲଗ୍ନତା ଦେଖିପାରିବ ।

16“କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତସ୍ଥିତ ପାତ୍ର ଭ୍ରମ୍ଭ ଆଡ଼କୁ ଆସିବ । ଭ୍ରମ୍ଭେ ସମ୍ମାନ ବଦଳରେ ଅପମାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

“ଭ୍ରମ୍ଭକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଆଇ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ଉଲଗ୍ନ କରାଯିବ । ଭ୍ରମ୍ଭର ସମ୍ମାନ ବଦଳରେ ଅପମାନ ଆସିବ । 17ଭ୍ରମ୍ଭେ ଲିବାନୋନରେ କରାଯିବା ରକ୍ତପାତ ଭ୍ରମ୍ଭକୁ ଆଛନ୍ଦ କରିବ । ଭ୍ରମ୍ଭେ ସେଠାରୁ ବହୁ ପଶୁ ଚୋରି କଲେ । ତେଣୁ ସେହି ମୃତବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ସେହି ଦେଶରେ କରାଯିବା ରକ୍ତପାତ ପାଇଁ ଏବଂ ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଇଁ ଭ୍ରମ୍ଭେ ଭୟଭୀତ ହେବ ।”

ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ବାର୍ତ୍ତା

18ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମାରେ କି ଲାଭ ଯେ, ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ନିର୍ମାଣ କଲ ଏବଂ ଏହାକୁ ଖୋଦନ କଲ । ଧାତୁର ମୂର୍ତ୍ତିରେ କଣ ଲାଭ ଅଛି? ଏହା ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦିଏ । ତେଣୁ ନିର୍ମାଣକାରୀ କାହିଁକି ଏଥିରେ ବଞ୍ଚାଏ କରିବ? ଏପରିକି ସେ ମୂର୍ତ୍ତି କଥା କହିପାରିବ ନାହିଁ । 19ସେମାନଙ୍କୁ ଧିକ୍, ଯେଉଁ ଲୋକ କାଠକୁ କୁହେ, ନାଗ୍ରତ ହୁଅ! ମୂଳ ପ୍ରସ୍ତରକୁ କୁହେ “ଉଠ!” ଏହି ଭଣ୍ଡ ଦେବତାମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ପାରିବେ କି? ସେହି ମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ରୂପାରେ ଆବୃତ ହୋଇ ପାରିବ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦୀବ ।

20ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ନୀରବ ହେବ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଶାଇବ ।

ହବକକୁଳଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା

3 ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବଦ୍ଧା ହବକକୁଳଙ୍କର ଗିରିୟୋନତ୍ ପ୍ରାର୍ଥନା: 2ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଭ୍ରମ୍ଭ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଛି ଏବଂ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଅତୀତରେ ଯେଉଁସବୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ, ସେଥିରେ ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ଭ୍ରମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଅନେକ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଆମ୍ଭ ସମୟରେ ଏହିସବୁ ଘଟୁ ଭ୍ରମ୍ଭେ ଦୟାପୂର୍ବକ କର । ଭ୍ରମ୍ଭର ସେହି କ୍ରୋଧିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଆତ୍ମପ୍ରତି ଦୟା କର ।

3ପରମେଶ୍ୱର ତୈମନରୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେହି ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ ପାରଣ ପବିତ୍ରରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମା ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆବୃତ କରେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରଂସା ପୃଥିବୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ।

4ଆଲୋକରଗ୍ନି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଆସି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରେ । ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ସେଠାରେ ଲୁଚିଅଛି ।

5ରୋଗଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲିଲେ ଏବଂ ଧ୍ୱସ୍ତକାରୀ ଶକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ।

6ସଦାପ୍ରଭୁ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ ଓ ପୃଥିବୀର ବିଗୁର କଲେ । ସେ ଦୁଷ୍ଟିନାତ କରି ଗୋଷ୍ଠୀଗଣଙ୍କୁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ କରି ତଡ଼ି ଦେଲେ । ଯେଉଁ ପବିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ବହୁବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱସ୍ତ ହେଲେ । ପୁରତନ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକର ମଧ୍ୟ ପତନ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ।

7ମୁଁ ଦେଖିଲି କୁଶନର ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଅସ୍ତବିଧିରେ ଥିଲେ । ମିଦିୟନର ଗୃହଗୁଡ଼ିକ ଭୟରେ ଥିଲେ ।

8ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ନଦୀ, ଝରଣା, ସମୁଦ୍ର ଉପରେ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିଲ? ସେଥିପାଇଁ କ'ଣ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅଶ୍ୱ ଏବଂ ରଥକୁ ଆରୋହଣ କଲ?

9ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଧନୁ କାଢ଼ିଲ । ଗପଥ ପୁବକି ତୀରଗୁଡ଼ିକୁ ନିକ୍ଷେପ କଲ । ତୁମ୍ଭେ ପୁଅବୀକୁ ନଦୀମାନଙ୍କ ଘାଟ ଭାଗ କଲ ।

10ପବିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖି ଥିଲେ । ପ୍ରଚଣ୍ଡ ନଳ ଭୂମିରେ ପ୍ରବାହତ ହେଲ । ସମୁଦ୍ର ଭୟଙ୍କର ଗର୍ଜନ କଲ, ଢେଉଗୁଡ଼ିକ ଉପରକୁ ଉଠିଲ ।

11ସୂର୍ଯ୍ୟ ରସ୍ତା ତାଙ୍କର କନ୍ଧରେ ଛଡ଼ା ହେଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବିଦ୍ୟୁତ୍ତର ଉଦ୍ଗଳ ଝଲକ ଦେଖିଲେ ସେମାନେ ଆଲୋକ ଦେବା ବନ୍ଦ କଲେ । ସେହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପବନରେ ବଜ୍ରୀ ଓ ତୀର ଗତି କଲପରି ଯିପ୍ର ଥିଲ ।

12କ୍ରୋଧରେ ତୁମ୍ଭେ ପୁଅବୀ ଉପରେ ଚାଲିଲ ଏବଂ ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲ ।

13ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ଆସିଲ । ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମନୋନୀତ ରାଜାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆସିଲ । ପ୍ରତି ମନ୍ଦ ଗୃହରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲ । ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ଆପାଦମସ୍ତକ ଚାପରେ ପ୍ରହାର କଲ ।

14ତୁମ୍ଭେ ତା'ର ନିଦ ବଜ୍ରରେ ତା'ର ମୁଣ୍ଡକୁ ଗଣ୍ଡିରୁ ଅଲଗା କଲ । ସେହି ସୈନ୍ୟମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଝଡ଼ ଭଳି ଥାନ୍ତୁ ବରୁଣରେ ଲଢ଼ିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ଗୋଟିଏ

ଗରିବ ଲୋକକୁ ଗୋପନରେ ଲୁଣ୍ଠନ କଲପରି ସେମାନେ କଲେ ।

15କନ୍ଧୁ ତୁମ୍ଭେ ସେହି କାଦୁଅ ଓ ପ୍ରବଳ ନଳସ୍ରୋତ ମଧ୍ୟଦେଇ ଘୋଡ଼ାକୁ ଝପଟାଇ ଦେଲ ।

16ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଗପଟି ଶୁଣିଲି ମୋର ସମସ୍ତ ଶରୀର ଥରି ଉଠିଲା । ସେହି ଗଳରେ ମୋ ଓଷ୍ଠରେ କମ୍ପନ ହେଲା । ମୋର ଅସ୍ଥିମନ୍ଦାରେ ମୁଁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଲି । ମୁଁ ସେହି କମ୍ପନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥରିବାକୁ ଲାଗିଲି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଆସିବେ, ମୁଁ ସେହି ଆକ୍ରମଣ ଓ ଧ୍ୱଂସର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଆସିବା ପାଇଁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ଅପେକ୍ଷା କରିବି ।

ସର୍ବଦା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କର

17ଡ଼ିମିରି ଗଛରେ ଡ଼ିମିରି ଫଳ ନପାରେ, ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାରେ ଅଙ୍ଗୁର ଫଳ ନପାରେ, ଅଲିଭ ଗଛରେ ଅଲିଭ ଉତ୍ପନ୍ନ ନହୋଇପାରେ, କ୍ଷେତରେ ଖାଦ୍ୟଗନ୍ଧ୍ୟ ନହୋଇପାରେ, ମେଣ୍ଟାଶାଳରେ ମେଣ୍ଟା ନରହ ପାରନ୍ତି ଓ ଶସ୍ୟଖଳାରେ ଗୋରୁପଲ ନଥାଇ ପାରନ୍ତି ।

18କନ୍ଧୁ ମୁଁ ତଥାପି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମୋର ଭ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଭାବେ ଖୁସି ହେବି ।

19ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୋତେ ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ, ମୁଁ ହରିଣ ପରି ଦୁର୍ବଳତାରେ ଦୌଡ଼ିବାରେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପରି ମୋର ସୁନ୍ଦର ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରରେ ସେ ପବିତ୍ର ଉପରକୁ ମୋତେ ନିର୍ଗମନରେ ଆଗେଇ ନିଅନ୍ତୁ ।